

הרב אליהו רבי ראש הכולל

מה ניתן לעשות כאשר יש בחיים דברים המפריעים לאושר ולשלווה הנפש?

שלום וברכה, מורי ורבותי!

וכאן אני רוצה לפתוח בסוג של התנצלות אישית לכל שותפי שיחתנו הנאמנים. באמת זה היה מוגזם! גם לעניות דעתי השפלה והצנועה. מה שקרה כאן בשבוע שעבר היה מוגזם, ואפילו מוגזם לחלוטין. לקחת מאמר שבועי שאורך במקרה הטוב עמוד שלם ומלא מקצה לקצה, ולהפוך אותו בין שבוע למאמר בן ארבעה עמודים, הרי זה מעשה אשר לא יעשה... וגם אני כמי שעבר על המאמר כדי להגיה אותו לאחר עיבודו משיחה לציבור לכדי מאמר, לא עיכלתי את גודלו ואת מספר התווים המוגזם לו הוא זכה.

אולם, למרות זאת החליט אחי אהובי ויקירי, הרב יצחק שליט"א - מאחורי גבי, להרחיב את העלון באופן חד פעמי ולאכלס בתוכו את כל ארבעת עמודי המאמר. אז בטרם אני עובר לתגובותיכם המאלפות, ברצוני לציין שגם לעניות דעתי היתה זו הגזמה לפי כל קנה מידה, וכאמור.

אולם, המדהים, המיוחד, היפה והנאצל כל כך, הם דווקא תגובותיכם המאלפות, המדהימות, המעוררות והמפרגנות אשר גילו למעלה מכל ספק, כי לפחות רוב ככל שותפי שיחותינו הנאמנים קראו את המאמר מתחילתו ועד סופו, על כרעיו, על קרבו ועל נספחיו, ואף טרחו ליצור קשר ולעדכן עד כמה היה הוא מעורר השראה ומשגה חיים.

ואם כן, מורי ורבותי, שותפי השיחה הנאמנים והותיקים, נסכם שוב, כי הדבר הנצרך והנדרש והנחשק כל כך הוא בסך הכל אותה שלווה נפש והרגשת אושר תמידי, אשר למרות הכל כולנו בטוחים שהיא אינה תלויה - לא במצב כלכלי, לא במצב משפחתי ואפילו לא במצב חברתי או בטחוני.

היום, ברשותכם, נעסוק בפרק נפרד מתוך אותו נושא מדהים של אושר ושלווה נפש הלא הוא: "מה ניתן לעשות כאשר יש בחיים דברים המפריעים לאושר ולשלווה הנפש?". המשפט הזה בעצם הוא גם נושא של המאמר שלנו.

ובכן, מורי ורבותי! כזכור וכמסוכם, על שני דברים לעולם לא נצטער. לא על מה שינפל עלינו משמים למרות השתדלותנו, וזאת משום שאנו חזקים באמונה ויודעים שאם זה מה שעשה האלוקים, הרי שהוא הדבר הטוב ביותר והמושגם ביותר בשבילנו. ולא על צעד שעשינו גם אם המיט עלינו שואה, כל עוד ולא היה אותו צעד נובע מרצון או יכולת להזיק. כלומר, כל אחד מאיתנו עושה את 'המקסימום' ללכת בדרך הישר ואינו מיצר על שום צעד מצעדים אלו. מאידך, אם למרות זאת, סוג של אסון או צער נגרמו לנו בעיניים של אותם צעדים "נכונים", אנו מקבלים זאת באהבה ומאמינים שהאלוקים הוא זה שהחליט, ותוצאה זו היא התוצאה הטובה ביותר בשבילנו משלל התוצאות האפשריות שעלולות היו להתקבל באותם צעדים.

אם כן, הדבר היחיד שנשאר לנו לדון בו, הוא אותם דברים שלא רק שאינם תלויים בנו, אלא כאלה שאף במקרים רבים לא נבעו מצעדים אותם עשינו אנחנו. ולשם דוגמא, למרות בירורנו המוקדם ולמרות הדירה המדהימה והסביבה המיוחדת לה זכינו, קיבלנו שכן אחד אשר מצליח כמעט בכל יום להכניע לנו את מצב הרוח. הוא יעשה ככל יכולתו להצר את צעדנו, להקניט, לצעוק, להפחיד, ולגרום לנו ולילדינו סוג של חיי גיהנום בעולם הזה.

דוגמא נוספת: מקום העבודה לו זכינו הוא שליח אמיתי מריבון העולמים לפרנסה, לפינוק ואף לשקט ושלווה תעשייתיים לטווח ארוך. אולם, דא עקא, מנהל העבודה הישיר בחר לו מכל הנתונים למרותו להתעלל אך ורק בנו. הוא עושה זאת, לטענתו, מתוך דאגה כנה לצרכי החברה. אולם, אנו חשים על בשרנו עד כמה קנאה, שנאה ותחרות הם אלו המובילים אותו להתעללות קשה זו.

דוגמא שלישית: זכינו ביילד מיוחד בעל מוגבלויות, אשר חרף רצונו לזכות ולגדול בבית עם יתר ילדינו האהובים, חוסר התפתחותו בהתאם לגילו והפרעות נוספות מהן הוא סובל גורמים לנו להיות הורים כעוסים ולא למלא את חובתנו כהורים לא כלפיו וכל שכן וקל וחומר כלפי יתר אחיו.

דוגמא רביעית ואחרונה: חרף רצונו העז לרכוש דירה בקומה גבוהה בעלת כיווני אוויר מרגשים ומרעננים, מצאנו את עצמנו בסופו של תהליך חיים בדירה נאה ואף מרווחת, אך מוסתרת בבנייני מגורים ושאר מרעין בישין המאבדים כל קשר עין בינינו לבין הנוף. חשבנו שנסתדר עם זה, אך בכל בוקר בשעה בה פותחת רעייתי את החלונות, כולנו רוטנים ומבכים על הנוף העוצר נשימה לו הורגלנו בעבר ואשר חסר לנו כל כך בשעה קשה זו.

בכל אחד מהמקרים הנ"ל ניתן מצד אחד לומר לבעלי האירוע: לו הייתם ברמת אושר גבוהה יותר ובדרגת אמונה עמומה הרבה יותר, יכולים הייתם לשרוד במצבכם מבלי להצטער, ואולי אף ליהנות ממנו. אולם, עתה, שלאחר שרמת האמונה שלכם היא כזו, ורמת האושר הנובעת מכך גורמת לכם לחיי צער שכאלה, הרי שהספק המכרסם בלבכם האם נכון יהיה להתעלם מאותה הפרעה ולהמשיך בשגרת החיים או לחילופין לעצור כאן ועכשיו ולשנות את המציאות למציאות טובה יותר, הוא ספק שמכביד והורס את שלווה החיים הרבה יותר מהצרה עצמה לו לא היה ניתן להיפטר ממנה.

המחשבה של "לברוח מצרה היא אינה פתרון", נכונה בחלקה, ויש ללמוד מתי מותר להשתמש בה. אולם, בכל הנוגע לשלוות הנפש ולאורח החיים, מוטל על כל אדם בהתראה של רגע ממש לבחור לעצמו את שלווה הנפש ואורח החיים המאושר והמאוזן אותו העניק לו הבורא.

במקרים שכאלה, הצורך לעבור דירה או להחליף מקום עבודה ולמצוא מוסד מתאים לגידולו של המלאך הקטן, אינם פינוק ואינם אפילו זכות, אלא חובה המוטלת למען שלמות נפשו ושלמות נפשם של בני ביתו, ויש להיוועץ ביישומו עם דעת תורה.

במבחן אמיתי אותו מנהל כל אדם מול עצמו בשאלה האם להמשיך את המצב הקיים או לשנות ולהשתנות, יש לבחון את שלושת השאלות הבאות: הראשונה, האם אתה בדרגה כזו שאם "תעבוד" על עצמך עבודת מידות תוכל באמת לחיות עם אותה בעיה באהבה ובשמחה? השאלה השנייה, האם מישוה מהסובבים אותך יכול להינזק או לחיות בחוסר אושר מספיק בעקבותיה של אותה בעיה? והשאלה השלישית - גם במידה ואין את שתי האפשרויות הראשונות, האם ישנה בעיה רוחנית הנגרמת או העלולה להיגרם על ידי אותה בעיה?

בפרשתנו: "פִּינַחְסָן בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הִפְהֹן הַשֵּׁיב אֶת חֲמֵי מַעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְיָא אֶת קִנְיָתִי בְּתוֹכָם וְלֹא כְלִיטִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְיָתִי: לְכֹן אָמַר הַגִּבּוֹר נָתַן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם" (במדבר כה, יא-יב). אומר הקדוש ברוך הוא לפינחס: "המעשה שעשית אינו מעשה של מלחמה, אלא מעשה של שלום. וזאת משום, שכאשר ראית את הפגיעה ברוחניות של זמרי בן סלוא, ובנוסף לכך את הנזק הנגרם לעם ישראל, אשר עד כה מתו עשרים וארבעה אלף מבני, ומעבר לכל זאת, את הכעס הנורא שלי, בחרת להפסיק את הרוע ומיד. לא רק שאין זו מלחמה, אלא הרבה מעבר לכך, המדובר הוא בשלום". ומשום כך גם זכה פנחס לשכר "מידה כנגד מידה" - "הַגִּבּוֹר נָתַן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם".

כל אחד במלחמתו, כל אחד בניסיונותיו, כל אחד בלבטו, אמור לנסות ולהבין את כוחותיו ואת הנזקים אותם הוא מועיד לאחרים, ולפיהם לעצור כאן ועכשיו את מרוץ החיים הסוער ולטפל בכל בעיה נקודתית.

כל דחיה של פתרון הבעיה וסילוקה מחיינו, הרי היא בחירה מדעת בחיים חסרי אושר. כי נסיון החיים שהועיד לך בוא העולם אינו בהכרח "לראות ולסבול", אלא עם אפשרויות רבות "לעצור את הסבל". ואי עצירת הסבל, הרי היא הבחירה בו במודע.

עוצרים את מירוץ החיים הסוער, מנקים את החיים מצער וסבל מיותרים, וזוכים לשלימות הנפש רוגע ושלווה אמיתיים.

יזכנו ה' יתברך שלא להצטרך לאותן התמודדויות. אולם, באם נצטרך אותן, נזכה לבצע את המוטל עלינו בשלמות ובהצלחה, נזכה להנחיל זאת לבנינו ולבאים אחריהם בדרכי שלום, אהבה ואחוה.

יש כח גדול
בעולם שמחיינו
לעבור כל משבר

בכל מקום
ניתן להתחזק
והתחבר,

אין מקום עמוק
שהאנשים לא
נמצא עמוק מחנו,

מורנו הרב שליט"א: 13:00 - 14:30
03-5011150 (שלושה 5)
אברכים המוסמכים ע"י מורנו הרב: 14:30 - 23:00
072-222-0847

הפעילות החל מראש חודש חשוון, בעזרת ה' ובשיעורו

ומעתה ניתן
מענה עד
השעה: 23:00
(שימו לב לניספור הודש)

בית ההוראה מקהרב

שניי מוסד הרב שליט"א

שאלות ותשובות ממורנו הרב שליט"א ניתן לשלוח שאלות בפקס: 03-5011125
או במייל: Info@haravrabi.co.il או באתר: www.haravrabi.co.il

שאל את הרב

תשובה: יש מצוה להשאיר על השולחן עליו הוא אוכל חתיכת לחם, ואפילו חתיכת לחם קטנה, וכן שאריות של תבשיל וירקות וכיוצא בזה, וזה מביא ברכה לכל בני המשפחה, ואין להסירם עד ברכת המזון.

כמובן שמצוה לנקות את השולחן, ולאסוף את כל השאריות ולהניחם בכלי או בקערה, ולברך ברכת המזון בעוד השולחן נקי. וכן יש להשאיר את המלח על שולחן בעת ברכת המזון (ועי' בגמרא ברכות מ. מ. בתרה"ה הבא וכתח"ס ק"פ כל הפרטים, ע"ש).

ולפי זה, גם כשאוכל כריך או פרוסה בידו (סנדביץ' בלע"ז), יש להשאיר מעט לפני ברכת המזון, וברכת ה' היא תעשיר.

ציאה לנופש בימים שאחר י"ז בתמוז

שאלה: האם מותר לצאת לנופש בבית מלון, בימים שאחר י"ז בתמוז?

תשובה: לכתחילה עדיף לצאת לנופש בימים שלפני י"ז בתמוז. אולם בשעת הצורך, כשהמשפחה זקוקים למנוחת הנפש, מותר לצאת לנופש בבית מלון עד ראש חודש אב, ומותר אף לשחות בבריכה, ולהשתעשע עם הילדים בכל מיני פעילויות, ובלבד שלא ישמעו שירים בימים אלו.

ברכה או ים - בימי בין-המצרים

שאלה: האם מותר ללכת לברכה או לים בימי בין המצרים?

תשובה: מעיקר הדין מותר, אך אין ללכת לבד. ועדיף החל מראש חודש אב שלא ללכת.

אמא שאינה רוצה להסיר את תמונת בתה ממסך הטלפון שלה

שאלה: אמא שיש במסך הטלפון שלה תמונה מהעבר של בתה, כשהיא לבושה בלבוש לא צנוע. וכעת הבת וכתה לחזור בתשובה, ומחמת כן היא מבקשת מאמא בתחוננים שתמחק את התמונה, אולם אמא מתעקשת שלא למחוק בשום אופן, מה על הבת לעשות?

תשובה: אם וכאשר האמא מתקשרת לטלפון אחר, ובאותו טלפון לא מופיעה אותה תמונה כלל, אלא רק האמא רואה אותה כאשר היא מדליקה את הטלפון, יש להניח לאמא להשאיר את התמונה, ואין צורך למחוקה.

הרדמה כללית לילד בן שנתיים

שאלה: ילד בין שנתיים וחצי ששבר את שיניו הקדמיות, ובכדי להעניק לו טיפול שיניים צריך לעשות לו הרדמה כללית, האם כדאי לעשות כן?

תשובה: כיוון שהרדמה כללית זו היא לזמן מועט, ועוד שיש צורך גדול בזה, משום שכל תזונה של הילד בעת הטיפול עלולה לגרום לו נזק גדול יותר, יש לעשות כן ללא חשש. ולהתפלל שלא תצא מכך שום תקלה חס ושלום.

רצוי שלא להוציא מהפה את המלה "סרט", אלא לקרוא לזה "סיפורי צדיקים". וכן יש לכתוב מעל המסך העדין: "כאן מקבלים יראת שמים!", וזה הוא החופש המקורי, התורני והרוחני ביותר לכולם (ועי' עבודה זרה י"ז סע"ב).

לנשק את התפלין של ראש - 10 פעמים!

שאלה: אני נוהג לנשק את התפלין בזמן הנחתן בערך עשר נשיקות, ואומרים לי החברים שיש בזה הפסקה, האם זה נכון?

תשובה: מפורש בשולחן ערוך (ס"ס כח), לנשק התפלין בזמן הנחתן, ואין כאן דין הפסקה, משום שזה חלק מהמצוה. אולם מכל מקום עשר נשיקות זה קצת מוגזם, ואף שזה חיוב מצוה, מספיק שלוש עד ארבע נשיקות ודי בכך. וכמו בשי"ן שבתפלין, שהוא כנגד שלשה אבות וארבע אמהות, כידוע, על פי הסוד מצוה להסתכל בשיני"ן, ובזריות מסתכל, מנשק ומניח התפלין של ראש. אבל לנשק תפלין של יד, שהוא לפני הברכה, יכול לנשק כמה שרוצה, וזה בבחינת "סכותה לראשי ביום נשק" (תהלים קמ. ח).

רופא או רופאה - מה עדיף?

שאלה: מה עדיף יותר למשפחה, רופא משפחה שאומרים עליו שהוא איש חכם ו"מומחה", או רופאה מטעמי צניעות?

תשובה: תמיד עדיף יותר למשפחה כולה, אשה ולא איש, רופאה ולא רופא, אחות ולא אח, משום שלרופאה מותר לטפל גם בכנים ובבעל, ואין בזה בעיה בהלכה. אולם לרופא יש בעיה בהלכה לטפל באשה ובבנות. ולכן ההנהגה הטובה ביותר, היא טיפול רפואי על ידי אשה בלבד! (ועי' יביא"ח אור"ח ס"ו ותהנה).

להזמין בחורי ישיבה לשבת חתן

שאלה: האם כדאי להזמין לשבת חתן בחורי ישיבה, וכן בנות, חברות של הכלה, כדי שישמחו את החתן והכלה בשירה ובריקודים, וכמובן גם בדברי תורה, או שעדיף להמנע?

תשובה: לא כדאי, לא הגון ולא טוב מטעמי צניעות, להזמין לשבת חתן חברים של החתן או חברות של הכלה. והכלל בזה הוא, שבכל הקשור למשפחה, אין לערב חברים וחברות, כי בחורים רווקים בסעודת שבת, יחד עם כל קרובי המשפחה, הוא יצר הרע גדול! וכן להיפך, בנות זרות בסעודה משפחתית, הרי זה מיותר, ואש בנעורת ולא תהבהב! (סוטה מ), ולכן יש לבטל מנהג זה!

והוא הדין והוא הטעם, כאשר חבר בא לישון אצל משפחה, יש בזה בעיה חמורה של צניעות, וכן חברה אצל חברתה. זה הכלל: בבית משפחתי "הכניסה לזרים אסורה".

להשאיר את שאריות המזון על הצלחת, בעת ברכת המזון

שאלה: האם חובה להשאיר אוכל בצלחת, שיהיה שם בעת ברכת המזון?

כיסוי העיניים בעת קריאת פסוק ראשון

שאלה: האם כיסוי העיניים בקריאת פסוק ראשון של קריאת שמע הוא מן הדין או מנהג?

תשובה: כתוב בשולחן ערוך (ס"א) שיש שני מנהגים בפסוק ראשון, האחד, שנוהגים לקרות פסוק ראשון בקול רם, כדי לעורר הכוונה, ועוד, שנוהגים לכסות ביד ימין את העיניים כדי לכוון, ע"ש. וזו הלכה פשוטה וברורה, עד שהמשנה ברורה וכף החיים לא הוסיפו על כך כלום. וכך המנהג וזו חובה קדושה. והחידוש הוא, שגם סומא בשתי עיניו, צריך לכסות את עיניו בטלית וביד ימין, כדי לעורר הכוונה. וכן לומר את הפסוק הראשון בקול רם. ובפרט החזן, שהוא המנהיג את הציבור, שיש לו לעשות כן (ועי' בספר ערוך יוסף חי הלכות פירשת וראו הלכה ג).

ובמדרש (שחי' רבה פרשה ח אות יא) מובא, שכשישראל נכנסים לבתי כנסיות, וקוראים קריאת שמע בכיוון הדעת, בקול אחד, בדעה וטעם אחד, הקדוש ברוך הוא אומר להם: "היושבת בגנים, אני ופמליא שלי מקשיבים לך, ולך, השמעני", ע"ש. ומכאן שיש להיזהר לקרוא קריאת שמע בטעמי המקרא, ככוונה ובשמחה (כמבואר בשו"ע שם), ובדאי שכל זה עושה רעש גדול השמים.

ויש להוסיף את דברי הרשב"א, המובאים בביאור הלכה (ס"א קא סע"א), שבפסוק ראשון של קריאת שמע, חובה מהתורה לכוון בלי מחשבה זרה כלל ועיקר. והדברים נוראים! ע"ש.

סרטונים על בהמות וחיות

הטורפות זו את זו - חינוכי או לא?

שאלה: בחופש הגדול קצת משעמם לילדים, והם רוצים לראות כל מיני סרטונים על בהמות וחיות, הטורפות זו את זו, וכן רוצים לראות כיצד בהודו הרחוקה, הגויים משתחווים ומכבדים את הפרה, שהיא העבודה זרה שלהם, האם דבר זה הוא חינוכי או לא?

תשובה: יש להיזהר מאוד בחופש שלא לרדת ברוחניות. החופש מטרתו להביא מנוחה וישוב הדעת, ולהתחיל בעזרת ה' את הלימודים לאחר החופש, בשמחה, בהתלהבות ועם הרבה כח.

סרטים שלא מביאים לילדים יראת שמים, צריך לעקור ושורף אותם. ולכן לראות את העבודה זרה של הודו, מלבד שאין סרטים אלו מביאים יראת שמים, הרי שזה פסוק מפורש בתורה: "אל תפנו אל האלילים" (עי' שבת קמ"ט). וכן לראות חיות טורפות זו את זו, נלמד מהפסוק: "לא תעמוד על דם רעך" (קדושים), כלומר, אל תעמוד להסתכל כאשר טורפים זה את זה, או מכים ומזיקים אחד לשני, ונשפך דם. אין זה חינוכי, ויש להיזהר בזה. וכן יש להיזהר שלא לומר "פרה קדושה", משום שיש בזה סמל לעבודה זרה, וזו "פרה טמאה".

כמובן שעדיף יותר להביא מסך על טהרת הקודש, אשר בו רואים רק סיפורי צדיקים ותמונות של גדולי ישראל - מהעבר וזמננו, וכולם שומעים, רואים ומקבלים יראת שמים. ויש כאן גם תא חזי וגם תא שמע, ליראה ואהבת ה'.

מקומך איתנו בזיכוי הרבים!

הדרות • אמביציה • סיפוק עצום
ק"ח לדוא"ל: itayc@haravrabi.co.il

איש מכיחות
בנשמה?

וְהָיָה זֶהִיר בְּמִצְוֵה קִלְהָ כְּבַחְמוּרָה (אבות ב, א)

אל ביתי לקיים מצות התורה, ביום השמיני ימול בשר ערלתו, השר רבי יצחק הרהר קימעא, וחשב בדעתו, הנה מצד אחד עלי למלא פקודת המלך בדחיפות, ומצד שני יש חשש לביטול מצות עשה של המילה ביום השמיני, ואיך אפשר להתחמק מקיום מצות הבורא מפני פקודתו של מלך בשר ודם, מה עשה, קרא את המשרת הנכרי שלו וביקש ממנו שיסע במרכבה וימסור את האגרת לידי בעל המפעל, וימתין לו שם עד שיבוא השר לשם ויקחנו חזרה הביתה. הסכים המשרת לכך, לקח את האגרת בידו והמשיך נסיעתו במרכבה, והשר ירד מן המרכבה, והלך רגלי לבית אבי הבן היהודי למול את בנו, ואחר שמל את הבן, הפצירו הקהל בשר המוהל לשבת ולסעוד עמהם סעודת מצוה של המילה, ולא היה יכול לסרב להם, וישב לאכול אתם, ובהיות שהיה חכם גדול בתורה, נשא דברו באמצע הסעודה בדברי תורה מחוכמים, כי ה' הטובה עלי. באופן שעבר כמעט כל היום במילה ובסעודה, ורק לעת ערב לקח לו רכב אחר ונסע אל מקום המפעל של הלבנים, ומה שתומם לשמוע מפי בעל המפעל, כי לפי פקודת המלך באגרתו הסודית, הוצא להורג המשרת שלו. והוסיף בעל המפעל, שקודם שהשליכו את המשרת, התודה על עונו והצדיק עליו את הדין שמיגע לו משפט מות, מפני שבגר באדונו השר, וגנב מסמכים סודיים של שר האוצר ומסרם לידי שר החוץ. שר האוצר השתומם על כל מה ששמע ויחדר יצחק חרדה גדולה עד מאד, שהבין מה היה צפוי לו, אילו היה מוסר בעצמו את האגרת הסודית לבעל המפעל, אלא שנתקיים בו שומר מצוה לא ידע דבר רע, צדיק מצרה נודלץ ויבא רשע תחתיו, ואתן אדם תחתיו. וכל הסיפור על גניבת המסמכים הסודיים היה חידוש בעיניו, והתחיל לשבח ולפאר ולהודות להשם יתברך שומר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילים.

למחרת חזר אל המלך, בראות המלך את שר האוצר שלו נדהם, ושאל אותו האם היית במפעל הלבנים, אמר לו, אדוני המלך כך וכך היה המעשה, וגם סיפר למלך על הוידוי של המשרת שלו. אמר לו המלך, עתה ידעתי כי איש צדיק אתה, שהשם שמר אותך ונשאת בחיים, ושר החוץ פשע בגניבת המסמכים הסודיים על ידי המשרת שלך [ותיכף ציוה המלך לתלות את שר החוץ הפושע]. רק נשאר לי טענה עליך, שהגשתי לי חשבון על רכושך, ואך שחוק והיתול הוא להאמין בחשבון שהגשתי, בשעה שבאמת רכושך עולה עשרת מונים על אשר הצהרת בחשבון שהגשתי לפני, ויענהו רבי יצחק, אדוני המלך, אמנם יש ברשותי הון רב כהנה וכהנה, אך איני רואה שהוא שלי, כי בפקודת המלך יוכל להחרים הכל לאוצרו, ומי יאמר לו מה תעשה. אולם אני מסרתי את חשבון הכספים שנתתי לצדקה, וכסף זה הוא שלי, ולא יוכל איש ליטלו ממני, שהוא גנוז למעלה במרומים, וזאת הייתה כוונתי. הודה המלך ואמר, אכן צדקת, ובדין הוא שניצלת ממות בטוח, ושונאין נפלו תחתך. ויכחשו אויביך לך ואתה על במותימו תדרוך.

מעשה נורא שהיה אצל השר הגדול רבנו דון יצחק אברבנאל זצ"ל, אשר היה שר האוצר של מלך ספרד, ולא זו מחבבו, ויקנאו בו השרים, וישטמוהו. ויאמרו למלך, אתה נותן אמון מלא בשר היהודי, נא העמידהו בנסיון ותראה האם באמת הוא ישר ונאמן למלך, הסכים המלך לדבריהם, הציגו השרים למלך שיצוה על השר היהודי לפרט בכתב את כל רכושו, קרא המלך את השר אברבנאל, וביקשו לפרט בכתב לפניו את כל רכושו, בתוך שלשה ימים. חזר השר אברבנאל, והגיש את החשבון של רכושו, והגיע בסך הכל שבע מאות אלף שקל. כשראו השרים את החשבון, צחקו ואמרו, הרי ארמונו של השר היהודי בלבד שוה כפלים מן הסכום הזה, והשדות והכרמים אשר לו שוים סכום עצום. והביאו שמאי להעריך את נכסי שר האוצר, והוא אישר שהחשבון שהגיש שר האוצר לא הגיע למחצה לשליש ולרביע מנכסיו, ויצוה המלך מאד וחמתו בערה בו.

והנה קרה עוד מקרה שהרגיז מאד את המלך, והוא, כי היה בבית שר האוצר, משרת נכרי, שהיה השר מאמין בו, ותמורת שוחד שקיבל המשרת משר החוץ, גנב מסמכים סודיים, שלא היו ידועים רק למלך ולשר האוצר, וכשנועד שר החוץ עם המלך, גילה לו שהוא יודע מן הדברים שהיו במסמכים ההם, וכששאל אותו המלך מנין הוא יודע כל זה, ענה לו שהשר היהודי גילה לו את הכל, כיחש לו. והמלך חרה אפו עד מאד על שר האוצר שלא שמר על סוד המלך, וגמר אומר בלבו להוציא להורג את שר האוצר, אך ביודעו שבצבור ערחב יש אהדה גדולה לשר האוצר, ובפרט אצל הסוחרים, שהוריד להם מסים, ויחלו מעט ממשא מלך ושרים, ובכדי שלא תרעש המדינה על הריגת שר האוצר, החליט להורגו בצניעא. בהיות כי מחוץ לעיר הבייה, במרחק ארבע פרסאות, יש מפעל לייצור לבנים, ובו דולק כבשן האש יומם ולילה, יש להוציא להורג על ידי השלכתו לכבשן האש. ואז קרא המלך את שר האוצר, ומסר בידו אגרת מלכותית חתומה בחותם המלך, וציוה עליו שילך באופן דחוף אל מפעל הלבנים, וימסור את האגרת לידו של בעל המפעל, באגרת היה כתוב: "פקודה סודית לבעל המפעל, שבעת קבלת האגרת, מיד באין אומר ודברים, יקחו את מוסר האגרת, וישליכוהו אל כבשן האש, וישרף", וכך יעלם שר האוצר היהודי מן האופק, מבלי שיודע הדבר לקהל הרחב.

שר האוצר מיהר, לקיים את פקודת המלך, ויאסור את מרכבתו, ויעלה עליה לנסוע אל המפעל, ואת משרתו הנכרי לקח עמו. מתהלך בתומו צדיק, הם יצאו את העיר לא הרחק, והנה הבחינו שאיש יהודי עומד על פרשת דרכים ומאותת לעגלון של המרכבה לעצור, השר הורה לעצור, לשמוע את מבוקשו של היהודי, ואז נגש היהודי ויאמר אל השר, אדוני השר, לפני שמונה ימים נולד לי בן זכר, והזמנתי מוהל לבוא היום אל ביתי למול את בני, אך לצערי חלה המוהל, ולא יוכל לבוא למול את בני, לכן נפשי בבקשתי שיואל כבוד השר, ביודעי ומכירי שהוא מוהל מומחה, לבוא

מחזיקי האבנים זכאים להנחה נוספת

השליח נופש בין הזמנים למהדרין

עם מורם חיים רבי שליט"א במלון ריאל ים-המלח

בין התאריכים: כ"א - כ"ה אב (13-17/8)
מחירים מיוחדים למזדרים להרשם!
ע"ב חצי פנסיון+ קפה ועוגה

ארוחות גומרה

אטרקציות ואסרקינות

מיטב האמנים

פעילות לילדים מסביב לשעון

שאטלים לים המלח

מתחם הספא הגדול והמפואר בים המלח

הקפדה יתירה על הצניעות

לפרטים והרשמה
03-5011150
שלוחה 8

מחזיקי האבנים זכאים להנחה נוספת

חום ואהבה

או: כיצד מגדלים ילדים מאושרים?

ע"י הרב אליהו רבי שליט"א

מחולץ נחום
לכל הורה ומתכנן

השיחה תועבר כשידור חי
באתר המוסדות
www.haravrabi.co.il

מאחר ולמדנו כי חינוך מורכב משלושה דברים מרכזיים והם: חום ואהבה, דוגמא אישית, ותפילה. ובהיות יש המתקשים להבין או לבצע את הסעיף המרכזי והמשמעותי ביותר, הלווא הוא "חום ואהבה", אשר על כן, בקשנו וקבלנו ערב מיוחד שיוקדש כולו לנושא:

בין הנושאים שידורנו בשיחה:

- מי אמר שילד צריך חום ואהבה?
- למה זה הכרחי?
- נראה לי שהילד שלי פשוט לא אוהב את זה!
- עד איזה גיל צריכים אהבה מההורים?
- אני רוצה אבל לא מסוגל?
- הוא כל כך מעצבן אותי, אין אני יכולה להעניק לו?
- ילד שלא מתנהג יפה, מגיע לו חיוב?

שיתקיים א"ה ביום חמישי כ"ו תמוז תשע"ז (20/07/17)
במוסדות התורה "עטרת חכמים" רח' המים 4 תל-גיבורים, תולון
פתיחת שערים: 20:00 תחילת השיחה: 20:30

מקומות מיוחדים לנשים

הכניסה חופשית

השיחה תועבר כשידור חי
באתר המוסדות
www.haravrabi.co.il